

عنوان مقاله:

تعلیم و تربیت در دیدگاه اسلام

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی، علوم اجتماعی و علوم انسانی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مریم عابدینی - دانشجوی کارشناسی ارشد آموزش و پرورش ابتدایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد یادگار امام خمینی (ره) شهر ری

داود عبدالمهدی - دکترای تخصصی برنامه ریزی آموزشی، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد یادگار امام خمینی (ره) شهر ری

خلاصه مقاله:

اعتقاد به توحید، هدف عالی تربیت اسلامی است. از آنجایی که تعلیم و تربیت، در اسلام از همه چیز بالاتر است، لذا هدف تمام انبیاء و ائمه معصومین (ع) تربیت و تعلیم با هم است. تعلیم و تربیت (آموزش علوم) از سیاست های بنیادین اسلام و از اهداف زیربنایی بعثت رسول خدا (ص) است. پیامبر اسلام (ص) تربیت را از خود و خویشاوندانش آغاز کرد و از اولین روزهای هجرت به تعلیم و آموزش همت گماشت (امامی، 1396). تعلیم و تربیت نیاز ضروری بشر است و به گونه ای که در طول حیات خود پیوسته بدان نیازمند است و از این رو از دیرباز این امر مورد توجه مربیان بزرگ و مصلحان اجتماعی بوده است و قرآن و تعلیم اسلامی نیز توجه خاص به مسأله تعلیم و تربیت داشته اند و از طرفی آشنایی با اندیشه های فلسفی تعلیم و تربیت قدیم و معاصر و نقد آنها برای یک متفکر و مربی تعلیم و تربیت خصوصا مسلمانان امری ضروری است زیرا می تواند مقدمه ای برای تدوین یک نظلم تعلیم و تربیت بر مبنای ایدئولوژی اسلامی باشد. (میرزا بیگی و همکاران، 1397). تعلیم و تربیت یکی از مسائل مهم جوامع بشری است که همواره مورد توجه قرار گرفته است. برای اقدام به این کار خطیر اولین گام تعیین اهدافی است که قصد داریم به آنها برسیم و رسیدن به این اهداف مستلزم استفاده از روش هاست. آگاهی از روش ها و اهداف تعلیم و تربیت به ویژه تربیت اخلاقی مستلزم شناخت آراء دانشمندان اسلامی بزرگ است. تعلیم و تربیت امری است، کاملاً اخلاقی و عبادی که از راه تعادل بین عرایز و کنترل آنها توسط عقل، میسر می شود. هدف تعلیم و تربیت ایجاد اخلاق نیکو می باشد. سعادت، 1394.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1163160>

